

Linda Andersen.

At være gift med en schweisshundefører.

Når en glad hundefører opnår 1. præmie på en 400m/20t schweissprøve, får han lykønskninger og diplom samt en vejledning i, hvordan man søger optagelse i schweissregistret. Måske burde der i konvolutten også være en seddel med følgende indhold.

At være gift med en schweisshundefører betyder:

- At man ikke ser ret meget til sin mand de sidste 14. dage i maj.
- At man ikke kan rejse på ferie før efter den 15. juli.
- At middagen lige bliver udskudt et par timer.
- At ens mand "forsvinder" juleaftensdags formiddag, vender hjem omkring solnedgang, og ligner en der har været oppe at slås med en kat. Men det var bare tørre grantræer.
- At han er væk en hel søndag, vender hjem, og fylder bryggerset med ildelugtende tøj og ditto hund.
- Telefonopkald på alle tider af døgnet, ofte indledt med ordene: "Godaften det er ... politi...!"
- At fotoalbumet opdeles i to. Jagt-/schweissbilleder, og de som familien kan tåle at se.

Retfærdigvis må det siges, at være gift med en schweisshundefører betyder også:

- At man måske får man lov til at køre med ud, når der er udkald i bukkejagten om foråret.
Hvis man er rigtig heldig, er vejret godt, og man får set smuk natur og dyr, og får måske snakket med hyggelige jægere.
- At rækken af opsatser vokser langsommere, fordi han ikke har nær så meget tid til selv at gå på bukkejagt.
- At han vender glad hjem, når en vanskelig eftersøgning er lykkedes.
- At han får ros efter en foredragsaften i den lokale jagtforening, og selvfølgelig er glad.
- At der nogle gange vanker rødvin eller andre "naturalier" fra taknemmelige rekvirenter.
- At man er gift med en mand, der virkelig brænder for sin interesse.

Konklusion.

Jeg vil ikke bytte ham jeg har. Men hvis vi møder jægere/hundefolk, som gerne vil høre lidt mere om schweiss, "for det lyder spændende", så må jeg indrømme, at jeg ofte siger: "Måske skulle du også lige snakke med din kone om det!"